

Слѣдъ малко турцитѣ запалили кѣщата, а българетѣ отишли въ друга, нѣ на разсъмновение и тя пламнахъла. Отъ тукъ приобѣгнаха въ двоетажната къща на Антона Мирчевъ, въ която се натрупали отъ нѣколко изгорѣли къщи избѣгналитѣ хора: Дворътъ на Раде Моневъ билъ пѣленъ съ народъ, гдѣто се попадналъ и 13-годишния Коде Драгиевъ. Съсѣднитѣ къщи като пламнаха, всички се прибраха въ домътъ на Димитра, зетътъ Гюкхаленцевъ и още не се спрѣли да си отдѣхнатъ, огъня избухналъ, 40—50 д. паднали убити, а останалитѣ приобѣгнаха въ къщата на Дуймазоглу Стоила. Само нѣколко минути се измениха и новото имъ приобѣжище пламнало, пушкитѣ пакъ загрѣмѣли, до 20 д. и тукъ паднаха, а другитѣ испѣгнаха широкия дворъ на Михо и Георги Дуймазогларъ, гдѣто имало ископанъ голѣмъ трапъ за изба. Този трапъ билъ пѣленъ съ граждани и селяни — повече отъ 200 души. Прѣзъ ноцта турцитѣ не ги нападнаха, нѣ на 20-й сутренъта. Кѣщата запалиха съ газъ, почнаха да стрѣлятъ, тѣй щото едни изгорѣли, други избиха и твърдѣ малцина се избавиха, отъ които Петръ Пѣевъ се задѣлилъ въ единъ дворъ, гдѣто намѣрилъ легнало върху единъ трупъ 6—7 годишно дѣте, на което отъ устата се чували само думитѣ: „Ахъ! тате, тате!“ Пѣевъ се прехвърлилъ въ другъ дворъ, а като билъ раненъ и въ кърви погналъ, прострѣлъ се между убититѣ. Нѣколцина крѣвопийци преминаха отъ тамо, почнаха да опитвагъ наостренитѣ си ножове отъ мъртвитѣ трупове и Пѣевъ изново билъ нарѣзанъ по раменетѣ, по рѣцѣтѣ, по краката, нѣ останалъ да живѣе съ превити на дѣсната си рѣка прѣсти. А другитѣ, избѣгнаха отъ домътъ на Дуймазогларъ, които се прибраха въ двоетажната къща на Антона Мирчевъ, гдѣто въ стаятѣ, избата и по таванитѣ имало повече отъ 500 души граждани и селяни. Преди да изгрѣе слънцето, турцитѣ заобиколиха кѣщата, почнаха да стрѣлятъ и много хора избиха. Онѣзи които се намираха въ избата, въ която имало до 15 празни кащи, като виждаха, че дворътъ е погланъ съ трупове, нѣкои отъ тѣхъ въ кащитѣ се нахвъргали, нѣ и тѣ смъртта неизбѣгнаха. Турцитѣ влѣзнаха въ избата, всички наредъ исклаха, а послѣ съ голи ножове се впуснаха върху кащитѣ: рѣзали, мушкаха, стрѣляха, а като излѣзнаха въ двора и кѣщата запалиха. Останалитѣ живи въ кащитѣ за да се избаватъ отъ огъня, почнаха да излизатъ на двора кой безъ рѣка, кой безъ нога, нѣкой безъ ухо, други безъ